

[Baunsgaard.]

år kunnet gentage udtalelsen fra 1957. Når man så betænker den ændring af forligsmandsloven, vi vedtog i 1958, og betænker den styrkelse, der lå deri af forligsmandsinstitutionen, ja, så er det med et mildt udtryk forbavsende, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen og det ærede medlem hr. Poul Sørensen i dag kan stå og sige, at hvis ikke vi vedtager dette forslag, så står folketinget igen i den situation i løbet af timer at skulle tage stilling til en eventuel forkastelse af et mæglingsforslag. Man kan da ikke have glemmt, hvad det var, vi vedtog, man kan da ikke gå til en debat som denne uden at vide, hvilken lovgivning man har på det pågældende område — en lovgivning, som siger, at hvis mæglingsforslaget bliver forkastet, kan forligsmanden udskyde en konflikt i 2 uger, og hvis den samlede forligsinstitution skønner, at det er af livsvigtig interesse for samfundet at undgå en konflikt, kan den udskyde den i yderligere 2 uger. Ja vel, man kan mene, at det er for lidt, men man kan ikke tillade sig at bruge den argumentation, at det høje ting så er henvist til at skulle tage stilling i løbet af få timer.

Når det ærede medlem hr. Poul Sørensen siger, at han er klar over, hvor vanskeligt det er at afgrænse livsvigtige områder, fordi så mange områder griber ind i hinanden, er jeg enig med det ærede medlem i dette, men så kan jeg kun beklage, at det ærede medlem ikke har taget hensyn til disse vanskeligheder ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Jeg har også en bemærkning til det ærede medlem hr. Axel Kristensen. Om jeg opfattede det ærede medlems udtalelser ret, så sagde det ærede medlem, at hvis han ikke får vedtaget dette forslag, skal man overhovedet ikke vente tilslutning til noget indgreb i en eventuel konfliktsituation fra de to partiers side. Jeg tror, mange vil være interesseret i denne udtalelse; men mon det ærede medlem virkelig har gennemtænkt konsekvensen af det, han her siger? Megen statsmandskunst, beklager jeg at måtte sige, vidner det i hvert fald ikke om.

Niels Andersen: Der foreligger nu et lovforslag fra venstre og de konservative, de to partier, som kalder sig liberale, og som

har skældt retsforbundet ud for at være et socialistisk medløberparti. De kommer med et lovforslag, som i sin konsekvens vil betyde det, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen rullede op, at man på mangfoldige andre områder skal gribe ind i samfundsstrukturen fra lovgivningsmagts side. Det er jo i realiteten det, der foreligger, at man ikke ensidigt kan beskæftige sig med dette område, men at andre problemer naturnødvendigt må tages op til vurdering.

Det, der på den ene side er lønproblemer, skaber på den anden side problemer vedrørende priser og renten, finansielle problemer, og det, man her foreslår, er i virkeligheden en lovgivning, der indleder en socialisering af det danske samfund. Det er det, man kan konkludere af det foreliggende forslag, og derfor mener jeg, at man fra i dag at regne må forvente, at de toner, der hidtil har lydt fra venstre og de konservative om, at vi er et socialistisk medløberparti, forstummer.

Jeg er af den opfattelse, at arbejdsmarkedets parter må se at klare disse problemer selv. Jeg ved godt, at der kan være problemer i forbindelse med disses forhandlinger, og at uenighed kan gå ud over samfundet. Vi har tidligere i landets historie stået i situationer, som var mindre heldige, men det er dog min opfattelse, at ansvarbevidstheden hos arbejdsmarkedets parter er øget ganske betydeligt, og jeg synes, at det er meget værdifuldt, når man i dag kan høre det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sige, at der er opnået enighed om forhandlingsreglerne mellem parterne. Jeg synes også, det er værd at understrege, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at han ønsker, at den eksisterende frihed for arbejdsmarkedets parter skal bestå, lige så vel som den fri dispositionsret i erhvervslivet. Det må trods alt være det fundament, vi skal bygge samfundet på, fremfor at man begynder et ensidigt angreb.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde, at hvis vi ikke blev enige om det lovforslag, der foreligger, ville man risikere en konflikt, ja, så vil konflikten komme — sådan opfattede jeg det, det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde. Det er min opfattelse, at det er en forkert vurdering. Man må regne med, at det, man har lært gennem årene, de erfaringer, man har gjort,